

แผ่นดินมีค่าตรงไหนอยากรู้เชิญอ่าน (ฟังเพลง: แผ่นดิน)

นำเสนอเมื่อ : 17 ส.ค. 2552

[แผ่นดินมีค่าตรงไหน](#)

พระสันตเถระ ตั้งสำนักอยู่ในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง พระเถระมีลูกศิษย์อยู่ด้วยกัน ๓ รูป แต่ละรูปล้วนแต่มีปัญหาทั้งสิ้น

รูปหนึ่งเป็นคนโทสจริต มีนิสัยหนักไปในทางใจร้อนวู่วาม พุดผัดพูไม่ได้เป็นต้องมีเรื่องทุกที

รูปที่สอง เป็นพุทธรจริต มีนิสัยหนักไปในทางชอบคิดวิเคราะห์ วิจัย วิจาร์ณ เชื่อมั่นในความรู้ของตนเอง ใครเถียงไม่ได้

รูปที่สาม เป็นคนวิตกกังวล มีนิสัยหนักไปในทางวิตกกังวล ฟุ้งซ่าน

พระเถระพยายามหาทางแก้นิสัยของศิษย์ทั้ง ๓ คนโทสจริต ก็พยายามสอนให้เจริญเมตตา สร้างความรักในบุคคลอื่นสัตว์อื่น

คนพุทธรจริต ก็พยายามสอนให้ทำตัวเป็นคนโง่ ระวังความคิดเห็นของคนอื่นบ้าง

คนวิตกกังวล ก็พยายามสอนให้คิดแค่น้อย มีสติอยู่กับตัวให้มากทุกอิริยาบถที่เคลื่อนไหวให้มีสติกำหนดรู้

แต่แล้วก็ไร้ผล

คนโทสจริต เคยใจร้อนวู่วามอย่างไรก็ยังคงเป็นอยู่อย่างนั้น

คนพุทธรจริต เคยอวดรู้อย่างไรก็ยังคงเป็นอยู่อย่างนั้น

คนวิตกกังวล เคยฟุ้งซ่านอย่างไรก็ยังคงเป็นอยู่อย่างนั้น

ในที่สุด พระเถระเลยตัดสินใจสอนรวมหมู่ คือพาลูกศิษย์ทั้ง ๓ รูป ไปเดินเล่น ขณะที่กำลังเดินเพลิน ๆ อยู่ นั้น พระเถระก็ถามขึ้นว่า

"แผ่นดินมีค่าที่ตรงไหน?"

"ตรงที่ใช่เป็นที่ปลูกสร้างบ้านเรือน" ลูกศิษย์รูปที่หนึ่งตอบก่อน

"แล้วเธอเล่า?" พระเถระหันมาถามลูกศิษย์รูปที่สอง

"ตรงที่บันพังกาชนะของโซ" ลูกศิษย์รูปที่สองตอบ

"แล้วเธอเล่า?" พระเถระขึ้นถามลูกศิษย์คนที่สาม

"ตรงที่ซื้อขายกันได้" ลูกศิษย์รูปที่สามตอบ หลังจากครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง

"เธอทั้งสามตอบไม่ผิด แต่ยังไม่ถูกต้องแท้"

พระเถระยอมรับแบบมีข้อแม้ เมื่อเห็นว่าลูกศิษย์สงสัยพระเถระจึงกล่าวหาว่า

"คาของดินที่แท้อยู่ที่อดทน" พระเถระกล่าวตอว่า

"เธอเคยเห็นไหม คนพากันทิ้งของสะอาดบ้าง ไม่สะอาดบ้างลงไปบนแผ่นดิน แต่แผ่นดินไม่เคยแสดงอาการอย่างใดเลย ยินร้ายก็ไม่มี ยินดีก็ไม่มี นี่แหละนับเป็นความอดทนของแผ่นดิน ผู้ใดก็ตามที่ไม่สามารถทำใจให้ออดทนอย่างแผ่นดินได้ ผู้นั้นก็ยากจะบรรลุธรรมได้"

ศิษย์ทั้งสามได้ฟังพระเถระกล่าวเช่นนั้น ต่างพากันนิ่งอึ้ง แล้วพระเถระก็พาศิษย์ทั้งสามกลับสำนัก

นับแต่นั้นนั้นเป็นต้นมา ปัญหาต่าง ๆ ในสำนักเริ่มลดน้อยลง จนในที่สุดไม่มีเลยเพราะต่างรูปต่างบรรลุธรรม เนื่องจากทำใจได้อย่างแผ่นดินตามที่พระเถระสอน

ที่มา <http://board.palungjit.com/>

หนังสือนิทานปริศญาพุทธ ชุด ผู้แสวงหา

ของ บรรจบ บรรรรุจิ หนา ๑๖ -๑๗

"ไม่มีดินผืนใดให้อ่อน เท่ากับดินที่อุดมถือกำเนิด

ไม่มีดินผืนใดดูมั่นคง เท่าที่ลงสัมมะโนครวั

ไม่มีดินผืนใดใหญ่โตเกินเท่าที่ดินที่อุดมแต่ดินตอตั้งไข

ไม่มีดินผืนใดมีความหมาย เท่ากับดินสุดท้ายของไทยทุกคน"

(ไม่แน่ใจว่าจะฟังได้บ้าง

ขอโพยใจเถอะะ..สาธุ)

เพลง: แผ่นดิน

ฮุนฉับบับ ขับรองโดย คาราบาว

ร้องใหม่โดย ฟอรัล

(*) ไม่มีดินผืนใดให้อ่อน เท่ากับดินที่อุดมถือกำเนิด

ไม่มีดินผืนใดดูมั่นคง เท่ากับดินที่ลงสัมมะโนครวั

ไม่มีดินผืนใดใหญ่โตเกินเท่าที่ดินที่อุดมแต่ดินตอตั้งไข

ไม่มีดินผืนใดมีความหมาย เท่ากับดินสุดท้าย ของเฝ้าพันธุ์.....

ไม่มีชัยชนะใดยิ่งใหญ่ เท่ากับชัยชนะเหนือใจตน

ไม่มีภัยผองใด**มโหดร้าย เท่ากับภัยผองไทยทำร้ายตน

ไม่มีเงินไม่มีทองยังไม่หมองเศร้า มีแผ่นดินปลูกชาวเราอยู่ได้

ไม่มีเงินไม่มีทองคอยหาใหม่ บนแผ่นดินสุดท้าย ของไทยทุกคน

อย่ามัวแต่ฝัน อย่ามัวแต่คิด ฝันถึงคิดถึง

แต่ประโยชน์สวนตัว เห็นแก่ตัว คนเห็นแก่ตัว

แผ่นดินฟ้าจะมัว แผ่นดินจะหมอง นองน้ำตา

(ซ้ำ *)

แผ่นดินเดือดร้อน ผู้คนหมองไหม้ ผู้คนใจร้าย

แผ่นดินเดือดร้อน แผ่นดินเหือดหาย

ผู้คนเหือดสิ้น หมดสิ้นแผ่นดิน หมดสิ้นเผ่าพันธุ์.....

ไม่มีดินผืนใดให้อ่อน เท่ากับดินที่อุดมถือกำเนิด

ไม่มีดินผืนใดดูมั่นคง เท่ากับดินที่ลงสัมมะโนครวั

ไม่มีดินผืนใดใหญ่โตเกินเท่าที่ดินที่อุดมแต่ดินตอตั้งไข

ไม่มีดินผืนใดมีความหมาย เท่ากับดินสุดท้ายของเฝ้าพันธุ์

ไม่มีดินผืนใดมีความหมาย เท่ากับผืนดินไทยของคนไทย